

471 szöveg: Debrecen, 1560
dallam: népi gyűjtés, Moldva

1. Ke-gyel-mezz meg né-künk, nagy Úr Is - ten,
Ne hagyj min-ket el-vesz-nünk bű-nünk-ben,
Kik min-den-kor bí-zunk szent ne - ved-ben:
Bű-nünk sze-rint ne bün-tess töm-löc-ben!

2. A te néped tenger vétkét vedd el, / És fedezd el bűnét kegyelmeddel, / Mert szent Fiad megválta vérével, / Nem akart ő elvetni vétkünkkel.
3. Üdvözítő Isten, kérünk téged: / Jelenjék meg rajtunk kegyesség, / Távozzék el rólunk ítéleted, / Légyen velünk te szent Isten-séged.
4. Vajon egyéb náladnál ki volna, / Hogy fogságból kiszabadítana? / Hanem csak te, Istennek szent Fia, / Ki magadat adád nagy fogságra.
5. Mutasd meg már irgalmasságodat, / Kegyes Isten, és nagy jóvoltodat: / Add ismernünk a te szent Fiadat, / Ő kedvéért jelentsd meg magadat!
6. Hallgathassuk a te szent igédet, / És hihessük te ígéretedet: / Adjad nekünk a jó békességet, / Szabadítsd ki a fogságból néped!